చీకట్లోంచి చీకట్లోకి...

— గీతాంజలి

శ్రీకాంతరావు ఫైలు మూసేసి టైం చూసుకున్నాడు. సరిగ్గా నాలుగున్నర. అప్పటికే ఆఫీసులో చాలామంది వెళ్ళిపోయారు. ఓ జూనియర్ గుమాస్తా తన సీట్లో కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు. తను ఓ నోటు రాస్తూ టైం గమనించనేలేదు. ఏడున్నరకి శేఖర్ రెడ్డి మూణ్నెల్ల కొడుకుది క్రెడిల్ సెరిమనీ వుంది. మెహదీపట్నంలో ఓ ఫంక్షన్ హాల్లో. శేఖర్‌రెడ్డి తనని ప్రత్యేకంగా ఆహ్వానించాడు. శేఖర్ రెడ్డికి తనంటె ఓ ప్రత్యేకమైన అభిమానం... తను ఓ రచయితనని.

"ఎవరొచ్చినా రాకున్నా నువ్ మాత్రం తప్పక రావాలి శ్రీకాంత్. నీకోసం ఇంతెజార్ చేస్తమరి..." శేఖర్‌రెడ్డి పదేపదే పిల్చాడు. వెళ్లాలా? వద్దా?... సందిగ్ధం. ప్రశ్న... చిన్నప్పుడు తామందర్కీ బారసాలలు జరిగే వుంటాయి. అదొక పెద్ద పండగ. కాని తనకు ఈ పండగల పేరిట సంబరాల పేరిట వేలకివేలు తగలెయ్యడం ఇష్టం వుండదు. శేఖర్‌రెడ్డి ఏదిచేసినా తన స్టేటస్‌కి మించి చెయ్యాలని... పదిమంది తన ఆర్భాటాలని హంగులని గుర్తించాలని తాపత్రయపడ్తాడు.

శ్రీకాంత్‌రావు ఫైలు డెస్కులో పెట్టి తాళంవేసి లేచి కిటికీ దగ్గరవచ్చి నిలుచున్నాడు. బయట ఏదో మల్టీస్టోరీ బిల్డింగ్ నిర్మాణం జరుగుతోంది. ఎవరో ఆడకూలి చెట్టుకింద పిల్లకి పాలిచ్చింది కాబోలు మూతి తుడుస్తుంది చీర వెంగుతో... తర్వాత లేచి రెండు స్తంభాలకి తాడుతో కట్టిన జోలెలో బిడ్డని వేసి కొద్దిగా ఊపి పక్కన కుండలోంచి చెంబుతో నీళ్లుగటగటతాగి బిల్డింగ్ పైకి వెళ్లిపోయింది. జోలె మెల్లిగా ఊగుతుంది. అదే బారసాల వీళ్ళకి. చెట్లకింద్ర కూలిపోయే పాడుపడిన బిల్డింగ్‌ల కింద, కడుతున్న కొత్త బిల్డింగ్‌ల సెల్లార్‌లలోని ఇనుప చువ్వలమధ్య... మండు టెండల్లో కుంభవృష్టుల్లో గడ్డకట్టే చలిలో ఎక్కడపడితే అక్కడనే వీళ్లకి బారసాలలు... వున్నవాళ్లకి వేలవేలు అద్దెలుకట్టి పెద్దపెద్ద ఫంక్షన్ హాల్స్‌లో...

"శ్రీకాంత్ సాబ్... ఆప్కా ఫోన్"... అటెండర్ జబ్బార్ వచ్చి చెప్పాడు. శ్రీకాంతరావు స్టెనో దగ్గరున్న ఫోన్ దగ్గరికి వెళ్లి రిసీవర్ ఎత్తాడు.

"వస్తున్నావు కదా శ్రీకాంత్... గుర్తు చెయ్యనీకి చేస్తున్న... జర ఓ గంటముందె వచ్చెయ్యి..." శేఖర్ రెడ్డి చెబుతున్నాడు ఫోన్‌లో. ఇక తనకు తప్పేలాలేదు. టైం చూసుకున్నాడు శ్రీకాంత్. సరిగ్గా అయిదయింది. సరూర్‌నగర్‌లోని తన ఇంటికిపోయి మళ్లీ మెహదీపట్నంలోని ఫంక్షన్ హాల్‌కిపోవడం అయ్యేపనికాదు. ఏడున్నర వరకు ఇక్కడే గడపాలి! ఏడున్నరవరకు ఏం చెయ్యాలి? ఇప్పడే వెళ్లిపోతే.. అక్కడ వాళ్ళందరూ ఏర్పాట్లలో మునిగిపోయి వుంటారు. తననెవరు పట్టించుకుంటారు? అయినా ఆ కృత్రిమ వాతావరణం, ఆ పట్టుచీరల తళుకుబెళుకులు... చెంపలకి రాసుకున్న పింకీలు.. పెదవులకి లిప్‌స్టిక్‌లు... శేఖర్‌రెడ్డి ఆడంబరపు ప్రదర్శనలు చూడలేక చావాలి. తను భరించలేదు. తన మెలగలేడు ఆ వాతావరణంలో... ఏం చేద్దాం...

స్టెనో టేబిల్ మీదున్న పేపర్ని చేతిలోకి తీసుకుని హెడ్‌లైన్స్ చదువుతున్నాడు. ఢిల్లీలో రాజకీయ పరిణామాలపైనే అందరి దృష్టి. వాజ్‌పేయి ప్రభుత్వం ఎట్లా గట్టెక్కుతుందా అన్నది దేశం సమస్య అయ్యింది. అందరి చూపు చంద్రబాబు మీదనే వుంది. ఆయన నిర్ణయం మీదనే వాజ్‌పేయి ప్రభుత్వ భవితవ్యం ఆధారపడివుంది.

శ్రీకాంత్‌రావు కొద్ది సేపట్లోనే పేపర్ని తిరిగేసాదు. ఏం చెయ్యాలి... పోనీ విశాలాంధ్రకు వెళితే? అక్కడ పుస్తకాలు చూస్తే కొనాలని కోరిక పుడుతుంది... కానీ జేబులు ఖాళీ... ఖాళీ జేబులు హృదయాన్ని శూన్యాన్ని నింపుతూ... చదువుకునే రోజుల్లో రెండ్రోజులకి ఓ కొత్తపుస్తకం కొనేవాడు తను... అదొక తీరని దాహం... ఇప్పుడా దాహాన్ని తీర్చుకోలేని ఎడారుల్లో బతుకుతున్నాడు. కర్కశమైన ఈ నగర జీవితంలో నెలాఖరుదాకా అప్పులు చెయ్యకుండా నెట్టుకురావడం చాలా గొప్ప... వద్దు విశాలాంధ్రకు వద్దు.

శ్రీకాంత్ విసుగ్గా దినపత్రిక టాబ్లాయిడ్‌ని తీసుకున్నాడు. నగరంలో ఈ రోజు ఎంగేజిమెంట్స్ ఏమున్నాయో చూస్తూ... ప్రెస్‌క్లబ్‌లో సాయంత్రం ఐదున్నరకు రైతు సేవా సమితి వారి ఆధ్వర్యంలో పత్తి రైతుల ఆత్మహత్యలపై సదస్సు... మేధాపాట్కర్ ప్రసంగిస్తారు. ఇంకా ఇతర మేధావులు పాల్గొంటున్నారు.

శ్రీకాంతరావు మనసు తేలికైంది. హమ్మయ్య ఏడున్నర వరకు సమయం వృధా కాకుండా సభకు వెళ్లి సద్వినియోగం చేసుకోవచ్చు. మేధాపాట్కర్.. నాలుగు రాష్ట్రాలు కల్సి నిర్మాణం చేస్తున్న సర్దార్ సరోవర్ ప్రాజెక్టుని నిలిపివేయించగలిగిన ధీమంతురాలు.. పర్యావరణ పరిరక్షణకు నడుముకట్టిన పోరాట యోధురాలు...

శ్రీకాంతరావు బ్యాగు సర్దుకొని ప్రెస్‌క్లబ్‌కి బయలుదేరాడు.

* * *

మధ్యంతర ఎన్నికలు - రాజకీయ పార్టీల కోలాహలం.. రాజకీయ నాయకుల ప్రచార కార్యక్రమాలు.. ఎన్నికల్లో అభ్యర్థుల గెలుపు ఓటముల విశ్లేషణల మధ్య పత్తి రైతుల ఆత్మహత్యల వార్తలు పత్రికల్లో నిరంతరం వెలువడుతూనే వున్నాయి. రాజకీయ పార్టీలు, రాజకీయ నాయకులు మర్చిపోయినా పత్రికలు మాత్రం పత్తి రైతుల ఆత్మహత్యల వార్తల్ని వెలికితీస్తూనే వున్నాయి. ప్రభుత్వం అన్నీ ఆత్మహత్యలు పంట నష్టం వల్ల సంభవించినవి కావని, ఇతరేతర కారణాల వల్లనని బుకాయించ ప్రయత్నం చేస్తూనే వుంది. కానీ రైతు సంఘాలు, ఇతర ప్రజా సంఘాలు మాత్రం కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రవేశ పెట్టిన సరళీకృత ఆర్థిక విధానాల కారణంగానే రైతులకి ఆత్మహత్యలు చేసుకోవాల్సిన పరిస్థితులు దాపురించాయని విమర్శిస్తూనే వున్నాయి. వాణిజ్య బ్యాంకులు నిబంధనల మేరకు ప్రాధాన్యతా రంగమైన వ్యవసాయానికి ఋణాలు ఇవ్వడం తగ్గించడం మూలాన రైతులు దళారులు, వడ్డీ వ్యాపారులపై ఆధారపడాల్సిన పరిస్థితి దాపురిస్తోంది. ఇంకో వైపు పండించిన పంటకు గిట్టుబాటు ధరలు దొరకక దిక్కుతోచని పరిస్థితి ఏర్పడింది. కల్తీ విత్తనాలు.. కల్తీ మందులు... పురుగుని చంపని మందులు రైతుల్ని మాత్రం బ్రహ్మాండంగా బలితీసుకుంటున్నాయి. ప్రభుత్వం మాత్రం ఇంకా తన బాధ్యతా రాహిత్యాన్ని వీడలేదు. ప్రకృతి వైపరీత్యం అని బాధ్యత నుండి తప్పించుకుంటున్నది. స్కూటర్ వేగంగా ప్రెస్‌క్లబ్ వైపుకు పోతోంది... స్కూటర్ తో పాటు శ్రీకాంత్ ఆలోచనలు కూడా.

ప్రెస్ క్లబ్‌లో జనం నిండిపోయి వున్నారు. ఎవరో ఉపన్యసిస్తున్నారు. శ్రీకాంత్ వెళ్ళి ఓ ఖాళీ కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. మేధాపాట్కర్.. ప్రత్తి రైతులవి ఆత్మహత్యలు కావు ప్రభుత్వ హత్యలని నిర్ద్వంద్వంగా ప్రకటించింది. అప్పలని బేషరతుగా మాఫీ చెయ్యాలని ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేసింది. నిరాశా నిస్పృహలను వదలి ఆత్మహత్యల మార్గాన్ని విడనాడి పోరాట మార్గం చేపట్టాలని రైతులకు పిలుపునిచ్చింది.

మేధాపాట్కర్ ఉపన్యాసం ముగించగానే శ్రీకాంత్ టైం చూసుకున్నాడు. ఏడున్నర... అరే టైమయ్యింది... వెళ్ళాలి.. శ్రీకాంత్ అయిష్టంగానే సభలోంచి లేచి బయటపడ్డారు.

స్కూటర్ మళ్ళీ వేగంగా మెహిదీపట్నం వైపు సాగుతోంది. సన్నగా చీకట్లు కమ్ముకుంటున్నాయి. ఎండాకాలం కాబట్టి ఇంకా గాఢమైన చీకట్లు

కమ్ముకోలేదు. వీధిలైట్లు వెలుగుతున్నాయి. ఓ ఇరవై నిమిషాల్లో ఫంక్షన్ హాల్ ముందు ఆగింది.

స్కూటర్‌కి తాళం వేస్తున్న శ్రీకాంతరావు దృష్టి పక్కనే ఫుట్‌పాత్‌పై వున్న చెత్తకుండీ పక్కన చెత్తలో బొక్కబోర్లపడి వున్న ఆకారంపై పడింది. అతను రెండడుగులు ముందుకు వేసి పరీక్షగా చూశాడు. శ్రీకాంత్ గుండె ఝల్లుమంది. ఓ పదేళ్ళ పిల్లవాడు బొక్కబోర్ల పడి వున్నాడు... బతికున్నట్టే వుంది. ఒక చేతిలో పాలిథిన్ బ్యాగు... దాంట్లో ఏవో తినుబండారాలు.. ఆ చెత్తకుండీల్లోంచి ఏరుకున్నవే కావచ్చు. ఆ ఫంక్షన్ హాల్లో ఖరీదైన మనుషులు, ఖరీదైన ఆహారాన్ని తినలేక ఒదిలేసిన ఆహారం... వాడి పక్కనే ఓ కుక్క... వాడి చేతిలోని పాలిథిన్ బ్యాగులోని ఆహారాన్ని పీక్కుతిం టూ.. వాడి శ్వాస ఆడుతున్నట్టే వుంది. ఏం చెయ్యడం.. వాడిని తీసికెళ్ళి హాస్పిటల్లో వేద్దామా? జేబు ఖాళీ... నెలాఖరు.. సర్కారు దవాఖానాకి తీసుకెళితే? ఆహ్.. ఆటో ఖర్చు.. కనీసం ఇరవై రూపాయలు. ఏం చేద్దాం.. అందరూ ఎంత క్యాసువల్‌గా లోనికి వెళుతున్నారు. లోపట్నుంచి బయటకు వెళ్లిపోతున్నారు. ఏదో సాధారణ దృశ్యాన్ని చూసినట్టుగా... కొంతమంది చూసి... చూడనట్టుగాదొంగ దొంగగా వంగి వంగిగా... తనూ.. తను ఏం చేస్తున్నాడు..? ఆలోచిస్తున్నాడు. ఏం చెయ్యడమాని.. ఏం తనెందుకు ఆలోచించాలి? అందరిలా నవ్వుతూ సంతోషంగా ఫంక్షన్ హాల్లోకి దూరిపోవచ్చుగా.. తనకేం పట్టింది... ఊహూ... తనలో ఏదో అవుతోంది.. ఏం... ఏం చెయ్యడం...

'ఏందోయ్ శ్రీకాంత్! ఈడ్నే నిలబడిపోతివి.. లోపల్కి రావా ఏంది? గంట ముందు వస్తనన్నవు... గంటన్నర ఆలస్యం వస్తివి.' భుజంపై తడ్తూ... శ్రీకాంతరావు వెనక్కి చూశాడు. చేతిలో కెమెరాతో శేఖర్‌రెడ్డి.

'అది కాదు శేఖర్.. అగో ఆ చెత్తకుండీ పక్కన ఆ పిల్లోడు... పాపం.. బతికే వున్నట్టున్నాడు..' శ్రీకాంతరావు.

'వాడా...! మస్తు సేపాయే ఆ పోరాడు అడ్డేబడి చేరిండు... అయినా గివన్నీ అయితనే వుంటయి. అన్నిట్నీ పట్టించుకుంట చేరితే ఇగ మనం బత్కినట్లే... అయిన ఉండు.. నువ్వంత ఫికర్ చేస్తున్నవు గదా..' అంటూ ఆ పిల్లాడి.. ఆ దారిద్ర్యపు దృశ్యాన్ని తన కెమెరాలో బంధించాడు శేఖర్‌రెడ్డి. 'పేపర్లకు ఆర్టికల్స్ రాస్తావు గదా. గీ పోరని మీద గూడ రాద్దువుగానీ... గీ ఫోటోగూడా పంపెయ్యి.. మస్తు రెస్పాన్స్ వస్తది.. పదవోయి.. పేద్ద బయలైరిందు మాత్మాగాంధీ...' బలవంతంగా లోపల్కి లాక్కెళుతూ.. శేఖర్‌రెడ్డి..

మూణ్నెల్ల పిల్లాడికి బంగారు గొలుసులు, ఉంగరాలు, పట్టుబట్టలు.. వాడు ఉక్కిరిబిక్కిరయి చెమటలు పడుతున్నాడు... ఆడంబరాల ప్రదర్శనకు వాడు బలైపోతూ...

హల్లో హల్లోలు ... హాయ్‌హాయ్‌లు.. భళ్ళున నవ్వటాలు.. పెళ్ళు పెళ్ళున ఆశ్చర్యపోవటాలు.

ఖరీదైన సూట్లల్లో మగవాళ్ళు.. వాళ్ళేసుకున్న సూట్లు నల్లగా చీకటంత నల్లగా అగుపిస్తున్నాయేం..? వాళ్ళు నవ్వుతుంటే.. పళ్ళు నల్లగా... నవ్వు నల్లనల్లగా.. ఆడవాళ్ళు.. ఖరీదైన పట్టు చీరలు... జుట్టు విరబోస్కుని... నెయిల్ పెయింట్లు, లిప్‌స్టిక్‌లు.. చెంపలకి పింకీలు. ఎర్రగా లేవు.. నల్లగా... వాళ్ళంత నల్లగా...

వీళ్ళంతా ఆ చెత్తకుండీ దృశ్యాన్ని చూసుకుంటూనే వచ్చారు కదూ... వాడు బతికే వున్నాడో శవమే అయ్యాడో... వెళ్ళి చూస్తే... చూస్తే... చూసి? హాస్పిటల్‌లో వేసి.. వేసి...? ఏం చేస్తావ్? ఖర్చు భరిస్తావా? ఆఫీసు మానుకుని వాడి దగ్గర వుండగలవా? ఈ రాత్రంతా వాడి పక్కనే ఉండగలవా?

తనలోనూ ఏదో చీకటి లోనుంచి ఊరుతున్నట్టుగా తనకే కొత్తగా తెలుస్తోంది...

'అరే! ఖావోయార్.. ఐస్‌క్రీం ఖావ్..' చేతిలో పెడ్తూ ప్రసాద్. ప్రసాద్ నవ్వు నల్లగా... చీకటంత నల్లగా.

అంతా ఐస్‌క్రీం మింగుతూ... తెల్లని ఐస్‌క్రీం.. నల్లగా... అంతా ఆబగా... స్టయిల్‌గా ఐస్‌క్రీం ముద్దలు ముద్దలుగా మింగుతూ చీకటిని ముద్దలు ముద్దలుగా మింగుతున్నట్టుగా తనూ నింపుతున్నాడు నల్లటి ఐస్‌క్రీంని ముద్దలు ముద్దలుగా.

వెళ్ళాలి. తను ఉక్కిరిబిక్కిరిగా ఫీలవుతున్నాడు. అంతా భోజనంపై పడ్డారు. పట్టించినంత పట్టించి మిగతాది తినలేక వదిలేస్తూ... ఎంత వేస్టు.. వీటికోసమే కదూ.. ఆ పిల్లోడు చెత్తకుండీ దగ్గర చేరి ఆకలికి శోష వచ్చి పడిపోయాడు.. ఆకలికే అయితే బతుకుతాడు.. తప్పక బతుకుతాడు. హాస్పిటల్‌లో వేస్తే... వేస్తే శ్రీకాంత్ చేతులు కడుక్కుంటూ సింక్‌పై అమర్చిన అద్దంలో తనని చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు.. తను... నల్లగా.. తను పళ్ళు... కళ్ళు.. అన్నీ నల్లగా... పూర్తిగా... గిరుక్కున వెనక్కి తిరిగి శేఖర్‌రెడ్డి దగ్గిరపడి 'వెళ్తాను శేఖర్' అంటున్న శ్రీకాంత్...

'అరె! ఠైరో భయ్.. జల్దీ క్యా హైబై... పాన్ ఖావో..' అంటూ పాన్ ఇచ్చాడు. తియ్యటి మసాలా పాన్.. ప్రసాద్ పాన్ నములుతూ ఉమ్మితో నిండిన నోటితోనే మాట్లాడుతూ ... ప్రసాద్ నోట్లో నల్లటి పాన్ ఉమ్మి... నల్లగా... తన నోట్లోనూ.. వెళ్ళాలి... ఆ పిల్లోడి దెంతకి చేరాలి... నువ్వేం చెయ్యగలవోయ్? శ్రీకాంత్ మనసున నలుపు ప్రశ్న... ఉలికిపాటు...

'వెళ్తానోయ్..' శేఖర్‌కి చెప్పి ఆతృతగా బయటకి వచ్చాడు శ్రీకాంత్... ఆ నియాన్‌లైట్ల చీకట్లోంచి ఫుట్‌పాత్ మీదున్న చీకట్లోకి.. ఆ చెత్తకుండీ దగ్గిర ఏం కనపడలేదు. అంతా గాఢమైన చీకటి... ఏమీ కన్పించటం లేదు... పిల్లోడి శవం... శవమా?... లేదు... లేనేలేదు. అక్కడ ఏమీ లేదు.. ఏమీ లేదా?.. ఏమీ కనపడటం లేదు.. లేదూ..? .. చీకటి .. అంతా చీకటి... హమ్మయ్య...! శ్రీకాంత్ మనసులో సంతోష తరంగం. చెత్తకుండీ మీద చీకటి.. ఫుట్‌పాత్ మీద చీకటి.. తనలో కల్గించిన ఓ తేలికతనం... ఎంత భారం దిగిపోయింది తనలో... స్కూటర్ పోతోంది నల్లటి చీకట్లోంచి... శ్రీకాంత్ మనసులోనూ నల్లటి చీకటి..

అభివృద్ధి... వెనుక ఎంత హింస వుంది.. అభివృద్ధే కన్పిస్తుందే గానీ.. అభివృద్ధి వెనకాల ఉండే ఈ హింసని ఎవరూ పట్టించుకోరు... ప్రతి ఒక్కరికి తిండీ బట్టా, ఇల్లూ లాంటి కనీసావసరాలతో జీవించే హక్కు వుంది. హక్కు ... జీవించే హక్కు వుంది.. ఉండకేం ఉంది... తనకీ... శేఖర్ రెడ్డికీ.. శేఖర్‌రెడ్డి మూణ్నెళ్ళ పిల్లాడికీ... ఇంకా సూటుబూటు బాబులకి.. పట్టుచీరల పరపరలకి... ఖద్దరు ఖాకీలకీ, దేశాన్ని మల్టీ నేషనల్ కంపెనీలకి తాకట్టు పెడ్తున్న మంత్రులకే ఉన్నాయి జీవించే హక్కులు. పత్తి రైతులకి మాత్రం లేదు.. చెత్తకుండీ పిల్లాడికీ లేదు... చేనేత కార్మికుడికీ లేదు.. చీకటికీ బతికే హక్కుంది... వెలుతురికి లేదు... తనలో వుంది వెలుగా? చీకటా...? చీకటి కాదూ? తనలో వెలుతురు లేదూ?.. ఉంటే... ఆ పిల్లోడ్ని హాస్పిటల్‌కి తీసుకెళ్ళేవాడు కాదూ..? వాడి జీవించే హక్కుని కాపాడేవాడు... విలువలు తెల్సి ఉంటే చాలదు శ్రీకాంత్... విలువల్ని కల్గి వుండాలోయ్.. లేదు.. తనలో తను వెలుగు అనుకుంటున్నదంతా వెలుగు కాదు.. చీకటి.. భయంకరమైన చీకటి.. దారిద్రపు చీకటి.. చిమ్మ చీకటి... చీకటి ఎందుకింత నల్లగా వుంటుంది? చీకటి తెల్లగా వుంటే ఎంత బాగుండేది?

పార్టీలోంచి బయటకొచ్చి చెత్తకుండీ దగ్గిర మనిషిలేని చీకటిని చూసి ఎంత రిలీఫ్‌గా ఫీలయ్యాడు. అవును.. తనకి చీకటంటేనే ఇష్టం.. వెల్తురంటే భయం చాలా మంది మల్లేనే...

* * *

'ఛ! ఇంత సున్నితంగా ఉంటే ఎలాగండీ? ప్రపంచంలో ఎంతో మంది అలా తిండీ తిప్పలు లేక చనిపోతున్నారు.. ఆ పిల్లాడు ఆకలికి చనిపోతే మీరేం చేస్తారు? శ్రీకాంతరావు భార్య గుండెల్లో తలదాచుకుని పడుకున్నాడు... ఆమె అతని తల నిమిరుతూ అంటోంది.

'ఆ పిల్లాడికి ఏం చెయ్యలేక పోయినందుక్కాదు పార్వతీ నా బాధ. పార్టీ అయ్యాక ఫుట్‌పాత్ మీద చెత్తకుండీ దగ్గర ఆ పిల్లాడ్ని కన్పించనియ్యకుండా కమ్ముకున్న చీకటిని చూసి నాలో కలిగిన రిలీఫ్‌కి... పార్వతీ! నాలో నిజంగానే చీకటే వుంది'... వెచ్చని కన్నీరు శ్రీకాంతరావు బుగ్గమీద నుంచి కారిపోతున్నాయి.

శ్రీకాంతరావు కళ్ళు మూసుకున్నాడు.. మూసిన కనురెప్పల మాటున చీకటి... కన్నీటిలో కరిగిపోయి వెలుతురుగా మారుతుందేమోనని.. వెలుతురు కలలు కనడానికి! ■

వచ్చేవారం కథ

పరాజితులు

—శేఖర్. కె